Opusculũ. Johis de Gersonno. Cancellarij parisienſ sup absolutione cõfessionis sacramentalis

Gratia tibi et pax frat charissime: Petis primo si apd aliquẽ doctorem reperiat forma auctentica absolutionis sacralis Rñdeo ꝙ sic. Et de hoc videat sũma ofessoꝝ vel bertelina sup hoc verbo absolutio in .i. qõne. Utrũ forma absolutõis debeat fieri sub modo indicatiuo q ꝑm illa que reperiunt ibidez patebit satis rñsio. Ad illud q̃ scdo petis scz que sit forma sufficiens. Deinde ad tertiũ qd querit vnde tot varietates i forma ista absolutõnis Rñdeo ꝙ ex ignorãtia vel negligẽtia sufficient inqrendi q̃ agẽda sũt circa sacramẽta Sz cur? Quid plus inquis circã istaz formã qz circa alias? Rd vna est qz alie forme dicunt publicez inueniunt scripte sic qz legunt. Hic ãt occlte absqz libris q arbitris fit negociuz. Potest q illa rd dari qz act' ofessionis q absolonis est q̃dã act' iudicialis vbi videt sufficẽ ꝙ sacerdos iudex explicet sẽtentiã suã q̃buscũqz vbis dũ tñ intẽdat absoluẽ. sic dicim' in mr̃imonio ꝙ ofes' interioz amboꝝ. significat' exteri' q̃libuscũqz vbis. imo q signis. sic i muto sufficit ad mr̃imoniũ otrahẽdũ. Deinde p solutione alioꝝ q̃sitoꝝ q declaratõne ꝑmissoꝝ scribã tibi modũ q̃ vtor in hmõi absolonib'. Jñ si nihil dubitat de excõicatione otracta Dico ꝑmo p modũ impcationis q̃ de ogruo ꝑmittit Dñs nr̃ Jesus christ' te absoluat. vel parcat tibi de'. vel dũ mora maior ẽ Misereat tui omps de' ꝛc. Deinde ſb iũgo cũ intentione interiori absoluẽdi. q̃ntũ possũ q ꝑm auctoritatẽ th̃ omissã. Et dico Ego te absoluo a pccis tuis In noie pa. q fi. q .I.I. Amen. Nec oportet aliud addere. nec istd ꝓno' alijs. nec istud adiectũ oibus. nec istud oblitis. nec illud oĩtis. imo ꝑt nocẽ si ponit ꝗ adiectũ otritis cũ vtus sacralis absolonis valeat sup pcca solũ attrita licz nondũ otrita. Et ita ẽ additio q̃dãmõ distrahens q̃ ꝑsupponit otritionez ꝑcessisse q̃ nõ sp ꝑeqrit vt dictũ est. Itẽ nec oportz addẽ q̃ntũ possũ q adhuc min' istd in q̃ntũ debeo qz sepe sacerdos nõ tenet a debz absoluẽ. q ita ẽ additio distrahẽs. Itẽ nec oportet addẽ aucte th̃ omissa ꝛc. oia enim talia sufficient fiũt q valẽt p intẽtionẽ interiorẽ quã hz sacerdos vel habuit in volẽdo absoluẽ. Jñ p regla teneat ꝙ forme sacroꝝ debẽt eẽ absolute q nõ cõditionales. Et si opponat ꝙ in baptismo dr̃ qñqz Si tu non es baptisat' e.t.b. ꝛc. Rñdeo ꝙ illa oratio non se tenet nec tenẽ debet ex pte forme ꝗ solũ referẽda ẽ ad explicationẽ intẽtiõis quã hz sacer-

ꝑ̃ absolutionem intentam

dos quã intẽtionẽ iõ explicat ne
puteť velle baptisare pueꝝ iã ba
ptisatũ. ⁊ ita facẽ iniuriam sacr̃o.
Vñ apd̃ deũ sufficẽt intẽtio inte/
rior sine tali explicatõe. nisi q̃a sic
ecc̃a voluit fieri cã dicta. Simile
eẽt in dubio qd̃ aliq̃s hr̃et de ho
stia posita añ eũ dũ celebrat ⁊ ne/
scit plane si consecrata sit iam vel
non vtputa quia nescit si protule/
rit sufficienť v̄ba ꝛc. Tũc si nc̃aria
sit securitas amplior/ sufficiet ꝙ
homo cũ intentione ista ꝙ non in
tendit ɔsecrare istã hostiã si sit ɔse
crata/ dicat v̄ba ɔsecrationis q̃z/
uis talis r̃petitio nõ sit passim fa
cienda. nec eẽt in hoc assuescendũ
Addať ꝙ p̃dicta forma absoluti
onis sacr̃alis sufficit in q̃cunqz ab
solutione ꝓ pcc̃is siue fiat ɔfessio
p⁹ vnã absolutionẽ iã datam siue
nõ. Nec oportet dicẽ Absoluo te
ab isto pcc̃o ꝛc ꝫ sufficit sicut pri⁹.
Deniqz tutius obseruať breuis ⁊
succincta forma absoluendi predi
cta q̃z dũ fiunt tot additiones q̃
vel sunt sup̃flue vel q̃nqz distrahẽ
tes aut impeditiue. Ceterũ quo
ad absolutionem de excõicatione
Rñdeť ꝙ in foro publico nõ sac̃/
mentali nlla certa forma requiriť
sufficit ꝙ ille q̃ habet ptãtem iudi
ciariã significet intentionẽ suaz q̃
vult talẽ absolutũ eẽ. Porro quo
ad sacr̃alem absolutionẽ q̃ vlteri
us req̃riť ⁊ circa cuius omissionẽ
multi deficiũt. precisa forma non
ita requiritur sic̃ in aliis sacramẽ
tis. Vñ cũ ista forma sufficit intẽ
tione interiori sicut prius explica/
bať Ego absoluo te ab excõicati
one vel excõicationibus ꝛc. Et p̃t
addi. licet non sit necessariũ. istud
Et restituo te sacramentis ecclesie
et orationibus diuinis In nomie
patris ⁊ fi. ⁊ :s.s. Verũ quo ad mi
norẽ excõicationẽ que ɔtrahiť ex
participatõne cũ excõicatis suffi
cit eadẽ forma Sz q̃ ad excõicati
onẽ lãgo noie dictã q̃ ɔtrahiť ex
q̃libet pcc̃o mõrli qd̃ sep̃at hoiez
a deo. puto ꝙ nõ req̃riť spẽal̃ for/
mula ꝫ sufficit alia q̃ dicta ẽ ꝓ pec
catis. Ampli⁹ v̄o q̃ ad irregulari
tates ɔtractas celebrãdo i excõi/
catõe vel alio tali. mõ sic̃ habeť in
ɔstõnib⁹ decretaliũ. fõr nõ ẽ certa
⁊ p̃cise req̃sita. cũ sit q̃dã act⁹ iudi
cial̃ magl. q̃dãmõ q̃z ordinis. Ni
hilomin⁹ p̃t ɔgrue sic dici sic̃ etiã
pñiariorũ vs⁹ hz Ego absoluo te
ab irregl̃aritate vel irregularitati
b⁹ si sint pluẽs. ⁊ r̃stituo te sacr̃is
ecc̃e. ⁊ dispẽso tecũ. Et h̃ poniť ꝓ
futuro tp̃e vt hõ legitie possit ce/
lebrare vel vti sacr̃is Deniqz ad/
diť In noie pa. ⁊ fi. ⁊ spi. s. Amen.
Tãdez ad id qd̃ inq̃ris si sit expe
diens in iniũctione pñie dicẽ Oia
bona q̃ facies sint tibi ꝓ generali
pñia. Rñdeo ꝙ sic qr ꝑ hunc mo
dũ oia tl̃ia bõ hñt vim satisfacto/
riã. lz nõ tãtundẽ sic̃ si spẽaliter in
iũgerenť oia sic debẽ fieri ꝓpť pe
riculuz trãsgressionis et culpe seu
inobediẽtie inde ɔsequẽtl. Tenor
q̃õnis de qua fit superius mentio
in sũma ɔfessoꝝ li. iij. titulo. xxxiiij
q̃õne xc. habeť.

Finis.